

Бодљикаво шрасе

БЕОГРАД, СУБОТО, 6 НОВЕМБРА 1943

БРОЈ 102 — ГОД. II

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III
ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА
Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.
Претплата, громесечно 60.— динар,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ОКРУГЛО ПА НА ЂОШЕ.....

МОЛОТОВ: — У циљу скраћења рата сви морамо прећи у напад.

АНТОНИ ИДН: — Товариши, и господе лордови! Ја предлажем, да сви сложно пређемо у офанзиву као што рече товариш Молотов, а место где ће се наше армије састати нека буде река — Волтурно!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

У Москви су посла танка — свађа око празног чанка ЊЕГОВИ ПРОЦЕНТИ

Код ортака није понајбоље стање
Из Москве су вести све тање и тање
А Рузвелт је реко, ап' више од шале
Да у Москви важне одлуке су пале
Али за државе слабачке и мале
Спремили су нове лажи и подвале
Америка вели да је то срамота
Да постоје поред свога плата
Зато би сад хтели да границе сруше
Стаљина да часте и мале угуше
То је свак резултат од московског збора
А други фронт још се отварат не мора
То је за њих важно и тиме се диче
Зато се Стаљину наздравља и кличе
Али иза ове рекламе и блефа
Ортаци зависе од московског ћефа
Зато сада ћуте као неке бабе
У Москву су ишли, сад се види џубе
Иза силних речи и просутих лажи
Подвали и злоба међу њима важи.

Етичар

Кад у Москви понџа поче
Где се але с' враном боча
Било вести и прогнозе
Ап' када се тај збор сврши
Не нађоше краја мрши
Много нада ту се сроза.

*
Велика нас брига веза
Шта ће бити од Енглеза
Јер зимско је време бурно
Да п' ће нове снаге стеки
И некако једном прећи
Грдну реку — тај Волтурно!

КИША ЈЕ КРИВА

Палермо, новембра. — Из главног стана Ајзенхауера издат је следећи службени извештај.

— Пошто је у области операција настала сезона киша, наше операције се одложу на неодређено време.

Од сада ћемо, уместо ратних, издавати метеоролошке извештаје.

НЕЛОЈАЛНА КОНКУРЕНЦИЈА

Алжир, новембра. — У присуству Енглеза, Американаца и Деголиста отпутовала је група од 115 комуниста за Совјетску унију. Совјетски посланик Богомилов, који је врбовао црвено за совјетску војску, био је такођер присустан.

Један енглески генерал, овом приликом добацио је заједљиво Богомилову:

— Зар и ви се мешате у наш посао. Ми скупљамо топовску хрупу по Африци, а ви нам сада, као савезници, конкуришете. То није фер од вас, што нам испред носи узимате наше узданице.

ЧУПОРЕДЊЕ ВЕСТИ

— А која је то књига?
— Казнени законик — одговори књижар услужно.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ ШКОТЛАНЂАНИН ШТЕДИ ИСТИНУ

Према писању листа, «Фолклет

говорио неки поп Томас Брајн, паду из савезничке Америке, зе- који је славио Совјетску Унију. мље неограниченог могућности и Том приликом неки бивши пољ- ограничених немогућности, сада ски војници су га исмејали.

Ови бивши војници, без сумње, би били задовољни и са мекиња- немају појма о психологији на- ма.

рода, јер да то знају они се не би чудили што овај поп Шкотлан-

ДЕВЕТА РУПА НА СВИРАЛИ

Кинески лист «Такунг Пао» из Чунг-Кинга тужи Рузвелта и Чер- чила као самодршце и констату- је да Чунг-киншка Кина није по- звана на конференцију у Канади и Москви и да Кину баш нико не зарезује, па ни савезници, као да су девета рупа на свирили.

Ове чунгкиншке новине теше се на крају тиме, што се нада, да

„ЧИКАГО ДЕЈЛИ ТРИБЈУН“

Амерички бомбардери служиће после рата као инструмент мира и контроле света.

Зима већ је дошла, зато бију жицу
Крај рата одлажу ко неку меници
На фронту је тврдо, свуда поса врућа
Сад лажу да је боља година идућа
И док они друге варају у нади
Талијански народ већ пати од глади
И то ће чекати све народе друге
Поји су постали англосаске слуге
Јер то су трговци од јевреја гори
Свако се за своје интересе бори
За народе мале, баш их мало брига
Кад је њима добро, кој је њима стига
Место обећања и друго што треба
Они бомбе само бацају са неба
А после још груне, горке сузе роне
Али речи утхе увек лажно звоне
Са фразама крв се не може опрати
Свет осећа јасно — они су целати.

Пелешам

СТО ПРВИ ДЕМАНТИ

Москва, новембра. — Иди је, у име енглеске делегације, издао деманти, у којем категорички по- риче да је Енглеска ушла у рат због Польске. Зато пољска еми- грантска влада мора сада са боч шевицима да распетља своја гра- нична питања, како зна и уме.

ЋЕ ИХ ЈАХОВИ САВЕЗНИЦИ ПОЗВАТИ ПРВЕ КАДА БУДЕ ТРЕБАЛО ДА СЕ ПРЕЋА У ОФАНЗИВУ.

ЗАПЕЋЉАЛИ СЕ

Према вестима шведске штампе из Сиднеја, у Аустралији је сада и путер ра- циониран. Аустралија је, до- скора, важила као земља, која је највише на свету из- возила путер.

Иначе је на алирској кон- ференцији у Хот-Стрингу у- ређено све као да ће теки мед и млеко — а већ сада ударили рудом у брег.

ДОБАР ПРЕДЛОГ

Москва, новембра. — Иди је усвојио све Молотовљеве пред- логе у погледу заједничке офа- зиве па је предложио да се боль- шевици и англо-американци су- спретну на — Волтурну.

КРОКОДИЛСКЕ СУЗЕ

Лондон, новембра. — Лон- донски радио преко тазе српских пријатеља Крње- вића, Златопера и Јукића пролио је седам комада крокодилских суза због не- виних жртава у Нишу.

ЗАКАСНЕЛА ИСКРЕНОСТ

Вашингтон, новембра. — Аме- рички јевреји, који су пре две године измислили шарену лажу коју су назвали Атлантском кар- том, сада кажу да је то била са- мо шала јер мали народи само зато постоје да би били мезо величима...

ОД НЕДЕЉЕ ДО ИНСЕЊА

НЕДЕЉА, 31 ОКТОБРА

Јуче била задушница па изашао и ја на гробље да упалим свеће. Тамо сртнен госпа Анку удовицу, она исту што је на летњег Светог Николу хтела да све у главу. Чак прави и прогноски у гроб за њеним Сотиром, зе која се обистињују. Сви смо је жалили што не може се љутити и грди али он и не слуша се утеши. А није јој ни лако. ша.

Данас донео опомену да не уса Бором поштаром на једној клупи. Он јој нешто шпуће а она се смеје на сав глас и гласно вели:

— Ју, госпон Боро, баш сте прави ћаво. Куд вам то паде на памет.

— Па знате комшинице, кад се нађу две самоће треба да се удруже па онда није тако хладно и јевтиније се хвата...

— Па јесте, ал знате свет... как стиди се она а Бора јој каже:

— Море, какав свет! Само нек је нама потаман а свет може да нам пљуне под прозор.

ПОНЕДЕЉАК, 1 НОВЕМБРА

Одем код Симе пильара на свинску даћу. Спремио човек лепо. То мора да се призна. Чак набавио и рибанац и скувача одоздо кобасице. И добро вино. А и друштво орно па само клизи. Сима се шепури па да покаже своје гостољубље изнеса и једну корпу грожђа да нас почести.

— Знате данас је десет година нашег брака па ја хтела нешто да умесим — вели домаћица, а Сима не да. Море какви колачи. Има грожђа.

— Јест! Кажем ја њој боље да закољемо свињу — умеша се Сима.

— А што вам је свиња крива? — добаци Чеда јорганија, али Сима не осети иронију па наивно вели:

— Дојади нам брате! Око ње има више послла него око радње. А и рана скупа.

УТОРАК, 2 НОВЕМБРА

Госпођица Христа, дама већ у годинама а у грађанству пензионерка, воли врло често да се хвали како је имала врло много просилаца. Сваки дан исприча како је тражио тај и тај а она није хтела. Данас поче да прича Ђоки тишлеру, удовцу из наше авлије.

— Море и госпон Ђоко, сада видим што сам одбила толке просце...

— А било их, велите много... чуди се Ђока.

— Немој да се исмевате. Ви виља не мислите да ја нисам имала просце и то паметних... љутити се она.

Мајстор Ђока се почеше по глави.

— Да ли их је било много, не знам, али да су били паметни видим по томе што сте остали неујдати.

СРЕДА, 3 НОВЕМБРА

Мој сестрић Аца је врло бистро дете али рђав ћак. Неће да узме књигу у руке али ако га питаш за трке или футбал зна

летњег Светог Николу хтела да све у главу. Чак прави и прогноски у гроб за њеним Сотиром, зе која се обистињују. Сви смо је жалили што не може се љутити и грди али он и не слуша се утеши. А није јој ни лако. ша.

Данас донео опомену да не уса Бором поштаром на једној клупи. Он јој нешто шпуће а она се смеје на сав глас и гласно вели:

— Ју, госпон Боро, баш сте прави ћаво. Куд вам то паде на памет.

— Па знате комшинице, кад се нађу две самоће треба да се удруже па онда није тако хладно и јевтиније се хвата...

— Па јесте, ал знате свет... как стиди се она а Бора јој каже:

— Море, какав свет! Само нек је нама потаман а свет може да нам пљуне под прозор.

ПЕТАК, 5 НОВЕМБРА

— Еј, побратиме! — тако ослоби Рака учитељ Младена кафецију, који је нешто радио за келнерајом:

— Молим лепо, еве сад ћу ја — каже Младен услужно.

— Зашто бре Млађо ниси учио хемију — каже му Рака. Далеко би дотерао.

— Шта је то јопет хемија — чуди се Младен. Мени је много што сам учио и ова два разреда а сад ти кажеш још неку хемију.

— Знаш онда ти се не би десило да у вино сипаш толико воде да се и боја изгуби. Умео би бар да га фарбаш.

— Е, је си шалција госпон Рако — забашурује Младен разговор о вину а сви се гости смеју.

СУБОТА, 6 НОВЕМБРА

Пеца бакалин врло рђаво живи са госпа Настом. Не прође дан а да се они не посвађају. Често и не траже разлог већ се свађају за нешто што је одавно прошло. И то у дворишту, на улици. Где стигну. Данас у подне Пеца пошао да купи дуван а Наста пошла да седи у бакалници за то време. Одједном се закачише. Одмах прећоше у свађу и Пеца јој каже:

— Баш сам мамлаз што сам се ухватио.

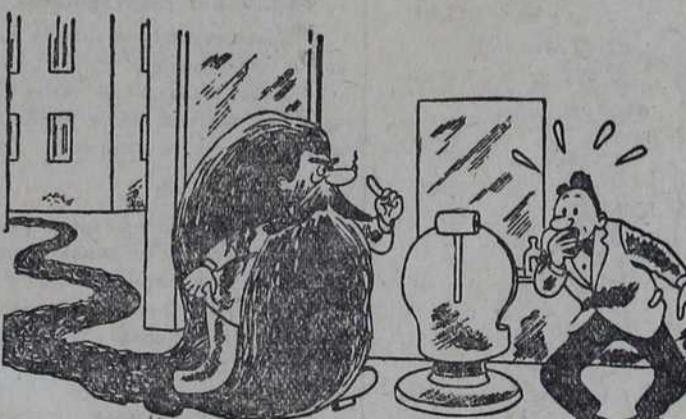
— Ваљда нећеш да кажеш да сам ја трчала за тобом. Јуро си ме као луд.

— Па ни мишоловка не трчи за мишевима па се опет толико ухвати — каже Пеца.

— Зар ја мишоловка? — дрекну она. Није те срамота.

— Ниси баш мишоловка али си сланина. Намамио ме мирис али сад се кајем — каже Пеца и оде да купи дуван.

КОД ФРИЗЕРА

— Погледајте на врх носа ову длаку. Молим вас да је испечете.

актичелности

— Опуштени, ви сте неповерљиви. Тек што сте пуштени са робије, већ сте ухваћени у крађи одела.

— Мордо сам, г. судија, у затвору ми је старо одело постало тесно.

Мали Перица је просуо сланик на сто.

Тата: — Ако још једном пропаш со, ја ћу те за казну натерати да поједеш со.

Мали Перица: — Други пут ћу просути шећер.

НИЈЕ УПАЛИЛО

МАЛИ НЕСМЕ ДА ТРАЖИ

БОДЉЕ

»СТРАТЕГУ«

Крај шприџера вечно седи
Због лажних се вести једи
Да је друкче он се клади
Из рукава вести вади
И одмах је, из тих стопа
Скрозирана сва Европа.

СВЕТУ...

Свет навике има гадње
Па се смеје кад ко падне
Или кад се само склизне
А за радост и не стигне
Кад се неко срећно дигне
Па од злобе у плач бризне.

ШАРЕНОЈ ЛАЖИ

Од вајкада стално важи
Прича о шареној лажи
Њу нам дали наши преци
Тековина та нам мила
Па смо сад из петих жила
Запели да дамо деци.

ДА СЕ НЕ БРИНЕ

Отац прича сину како књиге
могу да садрже бакциле.

— Немој ти ништа бринути, тате, рече му син, ја их никад не отварам.

БОДЉЕ

СПОРТСКИ ЕПИГРАМ

За џекеја капа мрка
И последња прође трка
Све капље по кап
Долингу је пала трола
Досади им та контрола
Што прекиде шап!

ИЗВАДИЛИ СЕ...

Финалисти у летњем купу су
Б. С. К. и С. К. 13. Сада ће ова
толико да изнесе. Вероватно сте
два клуба да се изведе за зим-
негде погрешили.

— А то је немогућно, господи-
не! Ја увек све рачунам два пута!

— О —

— Мој муж није био на фрон-
ту, али је несрћним случајем ра-
ко књижар, хтео је понова да
њен у позадини.

— А да ли му то смета кад се
да да су књиге лакше од лопте...

— О —

Професор (ћаку): — Ниси ре-
шио ни једну једначину, ниједан у овом месецу са собним тренин-
гом пошто са малим дневницама

нико нема рачуна да иде на бр-
до. За сада се тренира санс и
покер.

ВЕЖБАЈУ СЕ...

Футбалски аматери почели су
што и једну једначину, ниједан у овом месецу са собним тренин-
гом пошто са малим дневницама
нико нема рачуна да иде на бр-
до. За сада се тренира санс и
покер.

Сваки народ има по неку од добро зnamо и са правом се па лику, да не кажем врлину. Народ чито у духовном погледу. Па и имамо слични изазви пред Мијошом, односно пред светску исту ду нема нам равна. Сваки од нас рију. До душе ми нисмо пронашли радиум нити неки други неопходни материјали, нити је неки Србин написао неко дело које је награђено Нобеловом наградом. Али зато не треба да се стидимо већ напротив, треба да се трудимо да се још усавршимо и захвалном потомству оставимо у наследство наше специјалитете. Речимо моћ предвиђања. Сваки други човек је телепата и пророк као Свенгали и Рета па зато за нас нема тајне. Све ми зnamо и то зnamо тако поуздано да нас ништа не може разуверити. Други наш специјалитет је да међу на ма има људи који могу са уверењем и убедљивошћу да бране сваки програм и свако уверење. Чак и оно што смо до јуче ватрено напалали Друго некристољубиви смо. У том погледу нас ниједан народ не може надмашити. Трећа је наша врлина да смо најбоље искористили техничке проналаске. Речимо писаћу машину. Други народ који немају та који здрав и практичан систем користе писаћу машину за преписивање и брзо писање а ми смо то усавршили. Ова машина је згодна и за достављање и разне услуге. Чим ти неко стане на жуљ а ти одеш кући, затвориш се у собу и седнеш за машину па са мо почнеш да везеш:

„Како сам сазнао мој близњи г. Н.Н. ради то и то и покушава то и то.“

Ово запечатиш и бациш на пошту а после ни лук јео ни лук мирисао. Нико на тебе не сумња и ти само сециши. Чак можеш — ако је томе пријатељу Бог дао — да одеш код њега кући и да се заузмеш (наравно ако може да плати) и онда опет ради писаћа машина. Поред тога ми имамо и инстинкт. Као што неке животиље могу унапред да осете земљотрес тако многи од нас све унапред осете.

До душе, дешава се и да се преваре, или који се жив човек није преварио. Што кажу наша браћа затаји инстинкт. А када су затајили толики карактери за што да и инстинкт не погреши.

Дуго бих ја могао да набрајам све наше особине и специјалите те али је непотребно. Сви ми то

НЕВОЉА

— Зашто сте крали? Невоља је закуцала на меја врату.

— Ниште ребали да јој отворите.

Добро је што није

— Знаш ли зашто је Бог жену створио напослетку?

— !

— Па да је прво њу створио, она би била противна свима осталим стварањима.

РаЗНО

ПРОПАО ПОКУШАЈ

— Разумете ли се ви у флерту, господине?

— Не. Покушај сам био једном да учим ту вештину, али сам се већ после првог покушаја оженио.

*

— У самој ствари најјаднији живот имају мольци.

— Зашто?

— Преко целе су зиме у костимима за купање, а преко лета у крзним и зимским капутима.

*

Лекар: — Саветујем Вам да за време посла каткад упалите и по коју цигарету, то умирује живце.

Пацијент: — Немогуће, господине докторе, ја сам по занимању гњурац.

*

На часу веронауке учитељ пита малу Евицу: — Ко је тебе створио, Евице?

— Створио ме драги Бог, али само први комад, после сам сам расла.

*

— Не пијем већ педесет и три дана.

— Па како издржаваш?

— Лако! Пијем ноћу.

*

Ма је да ће лако

Трговац Симић саопштава својој ћерки да је Миле професор запросио њену руку. Кћи се опише:

— Знаш, татице, ја бих хтела да будем још поред маме.

— Па ништа лакше. Поведи је себом, нека станује с вама.

ИЗБРБЉАО СЕ

— Мама, видео сам Перу кад је пољубио моју сестру.

— Не мари ништа, они ће се венчати у недељу.

— А кад ће се тата венчати са нашом гувернантом?

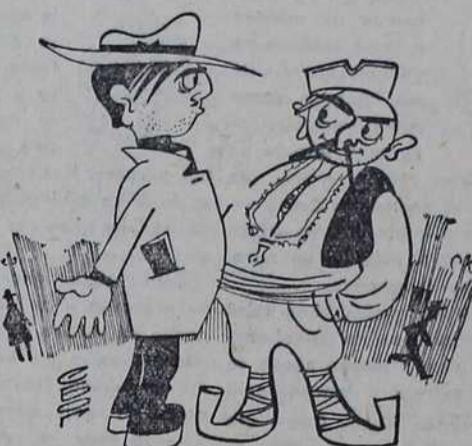
*

Просјак: — Кад би моја добра, покојна жена, господине сада живела, ја не бих морао просити...

Господин: — Сигурно се она старала о вама?

Просјак: — Да, она је просила место мене...

наши љуци и Баш зато што зна

Паланчанин: — Речите ми, молим вас, где се налазе Теразије?

Пролазник: — Зар то не знаете? То зна сваки глупак.

Паланчанин: — Па зато вас и питам.

— Не, овај ми се не допада. У овом шеширу изгледам као нека шпанска играчица.

ИЗОСТАВИЛИ

Муж: — У овом Алманаху нема датума нашег венчања. Значи није тачан.

Жена: — Какве ми везе имамо са Алманахом?

Муж: — Овде су записани датуми свих великих катастрофа.

РАЗЛИКА У ДИФЕРЕНЦИЈИ

— Каква је разлика између послова и спекулација?

— Када те ухвате и казне, то је спекулација, а када прође у реду, онда је поштен посао.

*

Жена: — Малопре, ми је неко телефонирао да си синоћ шетао са лепом и младом женом.

Муж: — Са лепом и младом женом? Тада је ћорав или кретен. Па синоћ сам био са тобом.

ТЕСТАМЕНТАТ

Један богати адвокат умре напрасно. После његове смрти отвориша тестамент из кога се видело да је све имање оставио људици. Тај легат је био пропраћен овим речима завештача:

«Враћам лудацима оно што сам од будала зарадио...»

— Твоја жена има дивну бунду. Мора да је добро загрева.

— Мора, кад помислим на ра

БАТА ТОШКЕ

бијо сам на штацију да чекам госун тодера јербо. Имам неку Запетњацiju спалаграфи а он је виладелфија за те зачкољице ад он не дође па зато идеам да трефим мику двоката... а Еве га... откуд Ти госун Тошо ја...

— Немо ме бра жмиошајаш жено кисела. Убаво ве познајем ја гурда сељачке. Ја сам дошаја од куде Лесковац а ти ме ко сајнхим чеко на ужики воз.

— јопет ти изводиш керафека ама није госун тошо бијо сам код варгонима ама те нема.

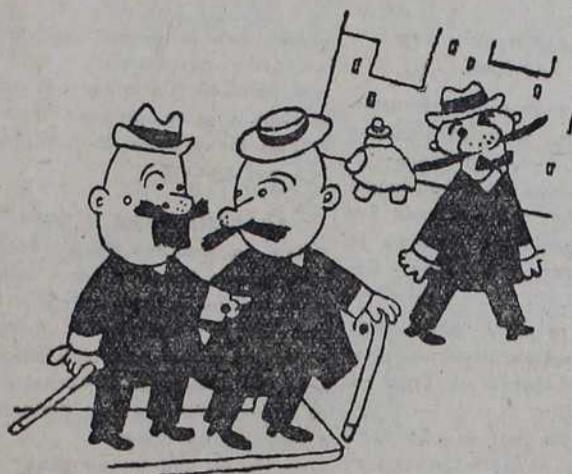
— видеја сам те бре, видеја да зеваши по штацију каквој зевзак ибрајим а мен ме ниси видеја због зашто бата Тошке понеја големо куферче па има да се Извукује уз брдо а ти си за ладовинку... Рипнала ви кашика у мед па је право да сеирите и да Се подбрцкујете стелегенцију...

— Ама није госун тошо две ми очи Него ка велим ниста уфати-ли воз...

— Ич ти не бери гајле за мен. Несам ја мазноглавасти Драјфус да си одим по бели свет а памет да си оставим на куде дом. А с'га да видим твоје заврзламе па да си кршим врат у суд да јејду-рисавам калисмерос за тија твоји зарзвати. Салте да не нађем

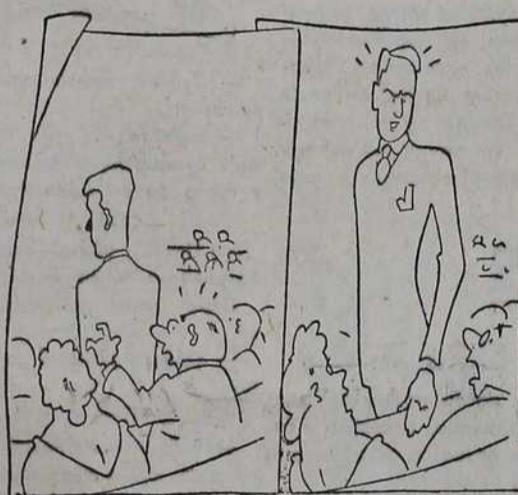
Наши крајеви

Увек се љуте

— Моја жена се страшно најутила што сам јој направио један комплимент.
— Шта си јој рекао?
— Рекао сам јој да је она најлепша жена коју сам икада видeo у комбинезону.

Уобичајени разговор у биоскопу

— Кој је ја?
— Ко је ја?

НЕЋЕ ДА ПРОЂЕ КАО ТАТА

— Хајде, Јовице, пољуби фрајлу и иди да спаваш.
— Идем да спавам, али нећу да је пољубим.

— Шта кажеш?
— Нећу мамице да добијем батине. Јуче је татица пољубио фрајлу, па га она ошамарила.

— Твоја жена је отишла на леповање?
— Да, и ја јој пишем два пута дневно!
— Зар си толико у њу зељубљен?
— То не, али ми је рекла да ће се одмах вратити ако јој не пошаљем бар једно писмо дневно.

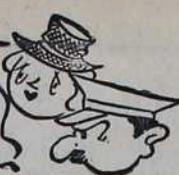
ПРАЗНА ПРЕТЊА

Апсција: — Ако продужиш да се дереш, сада ћеш да видиш твога Бога...

Робијаш: — Плашиш мечку са решетом. Тебе могу да отпусте, а мене тек за пет година.

ДОБРИ ЛОВЦИ

У недељу, за време лова, ловац Рајко нанишани на једног зеча. Наравно, није га погодио. После неколико минута дотрао му други ловац и љутито викну на њега:
— Не пуцајте на тог зеча! Ја на њега пуцам сваке недеље!

РЕКЛАМНИ ВЕСТНИК

НИЈЕ ИСТИНА

Жена: — Да ли је истина да фарбање косе штетно утиче на памет.

Муж: — Лажу. Ко има памети тај не фарба косу.

ЗАВИДИ ЈОЈ

Служавка: — Господине ја отказујем и идем петнаестог. Госпођа се не може поднети.

Муж: — И ја то знам ал' на жалост не могу да откажем.

*

— Много сам расејан, у последње време. Замислила пренеки дан отишао сам у лов без пушке.

— А кад сте то приметили?

— Так када сам жени предао зеца, а она мени пушку.

ПРАВО ЧУДО

Бак после часа астрономије:

— Није ми чудно што се и најмање звезде виде помоћу спрava, али ме чуди откуда се на земљи зна за њихова имена кад није успостављен саобраћај.

*

— И ви се још смете на то заклети?

— Ја бих волео да видим то на шта се не бих смео да се закунем.

*

Питали сељани попа: — Зашто ти твоју попадију боље милујеш и чуваш но ми наше жене? — Зато што ви можете до четири венчати, а ја само ову једну.

*

Лекар: (љутито) — Зар нисте прочитали, да ја ординирам само од два до четири часа?

Пацијент: — Ја знам, кад је ваше радно време, али пас који ме је ујео, није знао!

Писмо малог Јовићу

данас це да будне јако млесав још он свуда лица да је Тата лапорт јелбо нисам био по валос бланковиц, то је Тати исти андла и ниста не знам богзна Стато посто је тетка Зинка отпутовала у говац па је људима покујио пасело и сад нема ко да носи алове а ја Сам изгубио кледит због засто писем у новине.

пльо молам да вам написем за цика Андлу што је узео ибелци-гел од тате на Зајам кобојаги иде На славу а Он га узо и пло-до на пијацу па све пале плопио у кафани а када га је Тата тузи-

ле а длава ни од колова, а њего-ва зена тета биса имала је Један малел с миту апотекала па посто

је мита платијо ствал је легла и пала у заболовност.

моја Сестла вела отелала је свог веленика јоцу што је плева-ли да це да јој купи бласно и кломпил а Она му дала пале а После ни бласно ни кломпил и сад оце да се тузе иако тетка је-ла казе да је сламота па зато нека Клси влат и гледа свој по-со а мој булазел лака узео од тозе бакалина гумимантил на зајам а после се Јавијо на лад и о-тико заједно смртил зато мој тата Увек казе да смо класна фа-милија.

јутрос Се у насу авлију поби-ли тетка зола и тетка Дала због неку кисницу и тетка зола знат пловалила буле тетка дали а ова јој убила маџана сплаву масну и сад су кљ и ноз па се После умесала и газдалица и заплелила да це да их истела из стана а го-спа дала казе да Кусује јел сад закон стити килајија а газдалица онда казе да це да је тузи у квалт сто је цепала дрва у кујну а она казе да це знат да цепа и у собу па се После договорила тетка зола и тетка дала па тела да бију газдалицу а она звала вузмјстола и Он лазбијо главу тетка дали.

то су све новости а висе нема па се плетлпите за који дан, вас јовица

Може он

— Молим господине, немогу да прочитам ово писмо.

— Како не можеш, па то може свака будала — дај овамо!

*

Добро Џамћење

Лекар: — Како је с памћењем?

Пацијент: — Доста добро, али не како што би требало! Увек се сетим, кад нешто заборавим, са-мо не могу да се сетим, шта сам заборавио!

*

— Погледај мужићу, како го-сподин Машић нежно љуби своју жену, када полази од куће. Ти то никада не чиниш.

— Мислим да ми то господин Машић не би допустио.

УХВАТИО ГА ЗА РЕЧ

— Ви велите да имам да захва-лим само својојјајој констру-цији што сам се спасао!.. Значи да вама не дугујем ништа!

— О—

Учитељ: — Волиш ли ти, Ми-лане, школу?

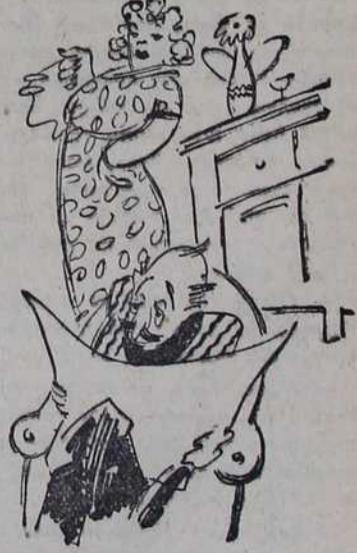
Бак: — Да, господине учитељу, јер кад не би било школе, не би било ни распуста.

— О—

— Шта кажете? Забрањено је овде купање? Шта ми то нисте рекли пре но што сам се свукла?

— Зато што није забрањено свуки се!

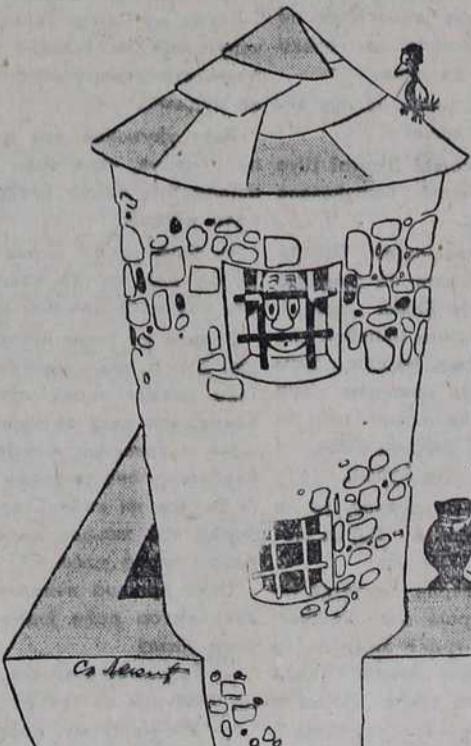
КАКО ДА НЕ

— Реци ми Ђоко јеси ли учи-ни неко добро дело у своме животу!

— Како да нисам, спречно сам да останеш уседелица.

Један који је продавао куле у ваздуху

БЛИСКЕ ДУШЕ...

Газда Веса имао је лепу тро- спратну кућу, виноград и једини- цу Мару, коју су звали Беба.

Пошто је газда Веса био са- времен човек који је видео све- та, он је живео врло галантно па није имао много времена да се брине о Беби. Њу су васпитавале гувернантке и неки пансион у ино- струству за који је Веса плаћао грдну школарину. А вала не тре- ба да жали јер је Беба испала печена монденка са којом се ни Париз не би постидео. Пила је виски, пушила, шофирала, јахала и лумповала. Никад није била код куће, увек на излету и на путу и са оцем се само онда виђала ка- да је требало купити нов ауто и- ли бунду.

Али овај рат је пресекао мно- ге цветне каријере и укинуо мно- ге навике па је и у кући газда Весиној дошло до много проме- на. Пре свега он је узео »дома- ћину«, лепу и елегантну госпођи- цу Виду, која је некад била обер- келнерица у некој луксузној ба- њи а после је отворила бифе. А Беба је сада седела код куће и правиле покер и реми партије али то се није допадало газда Ве- сију јер му је кућа увек била пуна младих људи, који су, онако уз- гред, флертовали и са Видом ко- ја није била од раскида.

Једно јутро, када је Вида оти- шла код фризера, Веса уђе у собу своје кћери.

— Слушај, Бебо! Ти већ имаш двадесет и осам година па је крајње време да мислиш на уда- ју. Ја желим да останем сам са овом мојом трапађозом. Ти знаш каква је. Лепи се за сваког му- шкараца или шта да радим када ми се допада...

— За толике паре могао си да имаш и нешто боље — наслеђа се Беба. Али то су твоје ствари... Што се моје удаје тиче, ту ће да запне.

— Како то? — зачуди се газ- да Веса.

— Па тако! Сви знају да ми са- да немамо готовине а осим тога мој ранији живот није тајна. Сви ови што долазе ходе да уживају — Па јест, то много смета — вели газда Веса — али зар не и Белка за месец дана добила можеш да упецаш неког стари- јег.

— Ти не трзају на удицу... Из- вежбао се свет... Ето баш јуче остала сам сама са Савом, архи- тектом. И све сам покушала да га зведем а он ми каже: Баш штета Бебо што имате ту ману. Дивна сте жене... Какву ману? — ишчујавам се ја а он вели: Па зна се шта! Довољно је да по- гледате у панталоне па већ је дете у изгледу...

— Откуд зна ћаво га однео? Изгледа ко да не зна две уна- крст а он, видиш, све зна... — Море, ћале, извежбао се свет. Него морамо неког голан- фера наћи који сада добро ради а коме ласка да уђе у више дру- штво. То је једини излаз...

— Вала, тако је! Право имаш... Гледај ти а и ја ћу да се потрудим — каже газда Веса и оде из собе...

После неколико дана доведе газда Веса једног млађег човека. Па онда сланина, месо, чварци, кавурма, шваргле и — кобасице.

који је врло разметљиво носио велики брилијант на десној руци и сваки час се гађао са крупним цифрама.

— Ово је господин Љуба, тра- говац и извозник — претстави га газда Веса Види и Беби.

Наравно да је Беба све уради- ла да се допадне. Обучена врло солидно, без шминка и пудера, она је изигравала скромну девој- ку која воли кућу и домазлук. Сваки час је спомињала како до- бро кува, и како је спремила зи- мницу и томе слично. Љуба се баш загрејао па је сваки час пи- та по нешто из куварске вешти- не а Беба одговара ко из топа икако никад није ушла у кујну.

Газда Веса види да се ствар повољно развија па оде да лег- не а Вида оде да се пресвуче. Беба је то и чекала. Поведе Љу- бу на терасу и поче да му обја- шњава како ће да намести гор- њи спрат за себе када се уда. За малер, у томе дође Паја док- тор, њен свакодневни партнери, који повика с врате:

— Јао Бебо, шта си се маски- рала! Као Геновева! Хајде да завршимо ону партију од синоћ. Зато сам и порано.

Узалуд му је Беба давала знак очима, све је било доцкан у томе сиђе и Вида. На супрот Бе- би она је била у врло краткој ха- љини нашминкане и удешена па иде одлично...

који је врло разметљиво носио велики брилијант на десној руци и сваки час се гађао са крупним цифрама.

— Хајде ви завршите партију а ја ћу да занимам господина Љу- бу. Беба није имала куд већ оде у салон а Вида оста са Љубом. Чим су остали сами, она прекр- сти ногу преко ноге тако да су се лепо виделе њене лепе но- жице, запали цигарету па рече:

— Ви ми се допадате. Одмах се види фини човек па зато хо- ћу да Вас обавестим да не би били »израђеник«.

— Како, молим? — рече Љу- ба.

— Сад ће да чујете. Онај ма- тори ми обећао да ће да ме уз- ме а ја поверовала и дошла, ве- рујући да су милионери. А кад

тамо ћерка белосветска, има два по- ванбрачна детета а отац се за- дужује. И од мене је узео сто хиљада...

— Тако... тако! — чуди се Љу- ба.

— Тако је брате него нас дво- вијују да се направимо савез...

*

Беба и данас игра реми а газ- да Љуба скида све свеце са не- ба када му неко спомене Виду која је покупила и неке његове

акције и све што је вредело са мотивацијом да је то за »њену плату« и сада са Љубом држи бифе! Како изгледа, посао им њени нашминкане и удешена па иде одлично...

ДНЕГЛОДЕЈ

ЂОРЂЕ МАЛЕТИЋ И ВУК КАРАЦИЋ

Директор београдске гимнази- је и заступник старијих идеја у

књижевности, Ђорђе Малетић,

много је година био противник

идеја Вука Каракића, а пред Ву-

кову стогодишњицу написао је

познату Алегорију у славу Ву-

кову.

Чувши да то ради, један стари књижевник, његов пријатељ, пре- кори га, а Малетић му бразо и лепо одговори:

— Па зашто нам је Бог дао дуг век, ако не зато да се по- правимо?..

ПОРЕКЛО

Швајцарски посланик на двору

Луја XIV, пуковник Клерк, поред

других лепих особина истицао се нарочито и својом досетљивош- ћу. О томе, уосталом, сведочи и следећа анегдота.

Луј XIV много је водио рачуна о пореклу људи са којима је раз- говорао. Када му се, приликом

предаје својих акредитива, прет- ставио пуковник Клерк, он га је

одмах упитао: да ли је племић и да ли су му преци по нечemu чувени. Храбри официр са није

збунио већ је одмах, војничком смешом, одговорио:

— Величанство, приликом пото- па Ноје је имао три сина. Не мо- гу Вам тачно рећи ко је од њих био мој предак.

ВЛАДИКА РАДЕ У БЕЧУ

Кад се владика Раде 1844. г. неко време бавио у Бечу, чешће је пролазио Рибљим тргом и ра- спитивао о хватању и продаји риба. Један му родољуб помену како би Црна Гора могла има- ти великих прихода од риболова, а Владика му рече:

— Не би сте ни ви овде јели риба да ви над главом стоји тур- ски бијес који је прекрио оба- не! Ако сад у Венецији накупу- јем праха и топова, хоћемо и ми ловити риба. А без тога не би- ва.

ЧУДО ПОРЕКЕ

— Забога, зашто тучете толи- ко сина?

— Није то мој син. То је сим- моје сестре, па је дошао код нас у госте да се мало проведе.

—

— Пази, Перо, сада долази Бетовенова »Аделаидак«.

Перо гледа унаоколо и чуди се:

— Одакле долази? Ја је не ви- дим!

—

— Е баш ми је мило што си се оженио. Само кад си се оспо- бодио оне оштроконђе.

— На коју то мислиш?

— Па на ону твоју пријатељи- ћу.

— Па са њом сам се и венчао.

—

НЕОХОДАН ПРИРУЧНИК

У једну велику књижару улази неки младић.

— Молим вас, покажите ми о- ву књигу из излога: »Хиљаду на- чина за брзо богаћење«. Хтео бих да је имам што пре.

Књижар пожури и младић ку- пи књигу.

— Могао бих да вам препору- чим још једну књигу, која врло корисно допуњује ову што ста- купили.

—

— Дакле, главни јунак у Тро- јанском рату звао се Хекгор, за- вршава предавање професор.

— Ово је фина ствар рече Па- ја Душку. Запамтићу ово име, јер се наш кер исто тако зове.

Неколико дана доцније, про- фесор прозива Душка и пита га како се зове главни јунак у тро- јанском рату. Душко се замислио, како да се присећа, и најзад вик- ну:

— Као Перино куче!

Главни уредник: Теодор Докић.

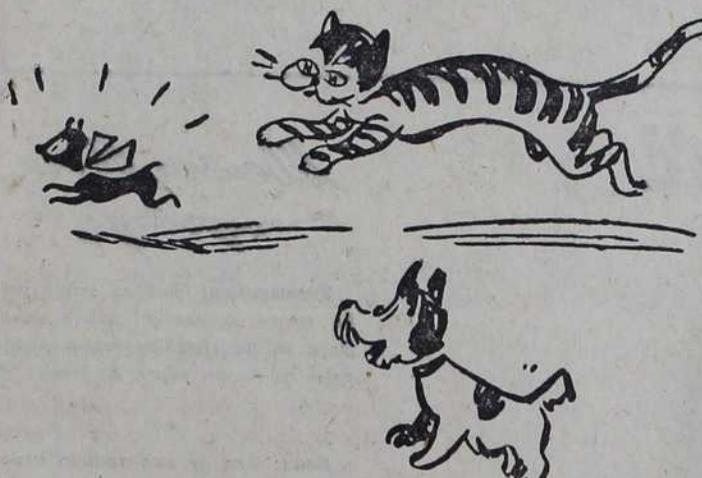
Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д.

Телефон редакције: 25-681.

Штампа »ЛУЧА« Београд, Кра- љица Наталија бр. 100.

Витамини А В С

НИЈЕ ПАЦОВ

— Ама лај, цуле, да мачка примети да ниси пацов!

Бодљикава искушња

Мудрост је капитал — али лукавство узима интерес.

— О —

Добар брак је као и добра приповетка — никад није досад на.

— О —

Бог је створио жену само зато да њоме упитоме человека.

— О —

Муж обично последњи увиђа праве врлине своја жене и — праве њене мане.

— О —

Лепота без невиности исто је што и цвет без мириза.

— О —

И најмањег непријатеља треба сматрати као лава, јер и мала жаока има на врху отрова!

— О —

Баље прија оно што се остави на тајнику, него што се силом поједе.

— О —

Људи ретко говоре о врлинама коју имају или често о врлинама које немају.

Зна свој посао

— О, господине докторе, ја имам тако страшне болове. Молим вас дајте ми нешто да умрем!

— Нису ми потребни савети, господине, познајем ја свој посао чар примио је једног дана посету једне младе, лепе, а књижевну

— Шта је то Пере!

— Знаш, ја пијем радо само у друштву.

ЦИНИЗАМ

Један строги књижевни критичар примио је једног дана посету једне младе, лепе, а књижевну

читања, дама бојећи се неповољне оцене, примети:

— Немојте да се разочарате!

То су моје прве песме... Имам ја још пуно других, недовршених ствари, које су за сада још само усвојено гвожђе али које ће ускоро бити готово и извађено из ватре...

Критичар на то остави рукописе и хладно додаде:

— Онда би госпођо, најбоље било да сву ову хартију употребите за одржавање ватре, како би бар оно гвожђе спасли!

Ж

Пре него што је отпевала

— Је ли популарна ова песма, коју је малопре отпевала ова гсподица?

— Да, била је пре него што ју је ова отпевала.

ПРВИ ОДОСТРАГ

Право тромесечје завршено и Максим долази кући. Отац га пита:

— Како је било? Који си пореду?

—

ПОЗНАЈЕ РОЂАКУ

— Кашике, које нам је поклонила моја тетка, нису од чистог сребра.

— Зар тако добро познајеш сребро?

— Сребро не, али своју тетку врло добро.

—

Учитељ: — Како се зове оно узвишено биће које све види, свезна и све може!

— Моја мама.

—

Жена: — Драги мој, сети се да је данас 45 година од наше венчане!

Расејани професор: — Ах, благо! Женско лукавство расте са го- го мени! Онда је време да се венчамо!

— Тридесет шести, одговара Максим.

— А колико свега има ѡака?

— Тридесет шест.

На крају другог тромесечја отац опет пита:

— Надам се да си постигао бољи успех? Који си сад у разреду?

— Тридесет седми, одговара Максим.

— Како тридесет седми кад вас свега има тридесет шест?

— Дошао је један из другог одељења.

—

НАРОДНА РИЗНИЦА

Један сељак развађао двојицу других те добио тојагу по глави, а упитаће га јена: „Ца ти нијесу мозак повриједили? — Да сам имао мозга не бих ово ни добио.“

Ж

Питао син сца: „Каквом је сиромаху најдушевније дати? — Онаме што очима гледа, а устима не тражи.“

Ж

Питали манастирски ћаци и гумена: „Који су, оче, најопсанији људи на свијету? — Они што се ваздају јавно Богу моле, а тајно зло творе и зборе.“

Ж

Питали мудраца: „Шта кога највише одржава на овом свијету? — Мудрога памет богатога новаца, а сиромаша трпеж и крлеж.“

Ж

Питали унучи ћеда: „Шта најприје може човјека изневjeriti? — Око и надање.“

Ж

Питала мачка миша кад је из рупе вирио: „Што не излазиш из куће? — Само луди из своје куће без посла излазе.“

Ж

Питао исповедник Марка: „Јеси ли коме и што дужан — Јесам, Богу душу, земљи тијело, а крчмарци вино.“

Ж

Срео комшија комшију који се враћао с пазара и питао: „Чули што ново у граду? — Колико ја знам нема ништа ново ама кад дојем кући чуђу од жене.“

Ж

Питао син оца: „По чему се спреде познају момци и ћевојке? — Момци по брцима а ћевојке по прсима, — а с леђа? — Момци по гласу а ћевојке по пасу.“

Ж

Лаконски

— Како си спавао ноћа?

— Па, испружен као обично!

—

— Да ли увеличивате слике у природној величини? упита једна дама фотографа.

— Наравно, госпођо, одговори фотограф, то је наш специјалитет.

— Онда видите, шта можете учинити са овом slikom Нијагарског водопада.

НИЈЕ ГА ВИДЕО

— Зар те није срамота, младићу, јеси ме ти видео кадгод да сам у твојим годинама пушио!

Ж

ПРИРОДНА СТВАР

Она: — Како је ова кућа пунава?

Он: — Драга моја, ти заборавијаш да смо у меденом месецу.

Ж

ЈОШ И ТО

Директор варијете-а: — Лепо, сасвим фино, али молим вас можете ли при том још певати.

— Но, верујеш ли ми сада, да је то прави ловачки пас!

ДЖЕНСКЕ СЕСТИ

УОБРАЖЕЊЕ

*Шенка Рожа
одговор*

Сотиру: За тебе важи она; стих: Ох, Сотире, Сотире, фарба ти се отире...

Газди и бившем државнику: Млада жена и стар муж то је готов реуматизам и грипа код мужа а нервоза код жене.

Рајку: Пословица је изменењена јер сад и Рајко може да нађе капу, али мора да пази да буде по мери.

Газда Веци: Када нема сомчића, добри су и гречи и кесеге

Једном Бошку: Мењао си професије или се ниси сетио да промениш навике и друштво. А ту је грешка.

Милошу: Пословица вели да два лоша избише Милоша а тебе изби само један и то најлошији.

Веси: Врдао си као киша око Крагујевца и опет си упао у ћуп.

Гилету: Ништа не брини. Доћи ће опет твојих пет минута. Злато не рђа...

Муж поситао девер

Једна млада удовица преудала се за свога девера. Њен први муж имао је уметнички укус и напунио је кућу уметничким предметима. Једна пријатељица дошла јој је у посету и пред другим мужем хвали њен стан, а она ће:

— О, јесте, мој јадни девер имао је много укуса!

— О—

У предавању из хигијене један професор каже:

— Одличан начин дезинфекције јесте, на пример спаљивање удовица у Индији.

— Да, и ја сам приметила да је Мица страшно уображена. Она мисли да је роба која се тешко нађе.

Народна искуства

Питao старапа девојку: Хоћеш ли ме бар једном пољубити? — Бих али сам чула од старијих жена: нит је цура за старца, нити седло за магарца.

— О—

Питao зет ташту: Зна ли ова моја вереница још који језик? — Доста јој је и овај један и пошто је венчаш знаћеш колико вреди, и ти и сви други.

— О—

Питalo унуче ћеда: Који је пас најотровнијих зуба? Онај што мучки уједа.

— О—

Питали пијанца: Колико си пута био пијан сваког месеца?

Једном! А ка ко то? Богме, од мејане до мејане а од јутра до вечера.

— О—

Питали старапа: Какво добро нам штету носи? — Све оно што пијан попије, што сит поједе и што дијете поцепа.

— О—

Кхи питала мајку: Зашто ме удадосте за стара човека? Больје љуби стари него млади и стара крију роге а млади гледају — многе.

— О—

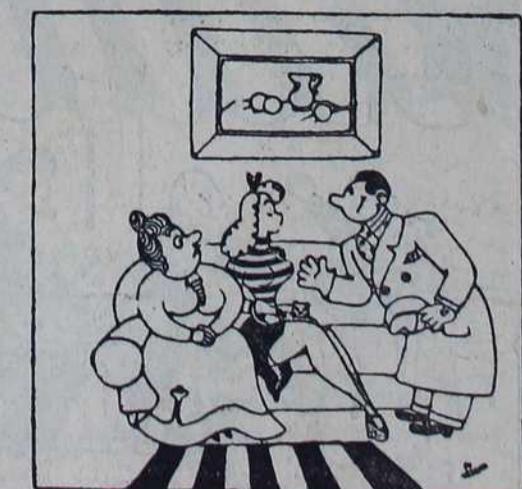
Рекло момче баби: Ако, бако, можеш у иглу конац ућести, вјен чају те?

— Није, синко, бака те среће.

Може и у мраку

Смех душевна храна фине
Пун је здравља, витамина
Свеж као пролетњи дах
Зато читај Алманах
Свако нека добро пази
Петнаестог он излази.

— Господине Мико, ваше дуге седељке с мокром ћерком не допадају ми се! Мислите на раџун за осветљење!

— Ох, што се мене тиче, ја не требам свати!